

са въскко колѣно нѣсны(х) и зѣмьныи(х) и прѣисподнии(х) и ни единого же
трѣбоуж(т), нѣ твоє спсєніє тѣчїа люби(т), да мл(с)ты нѣж прощенїє прї-
имѣши мнѣгы(х) твои(х) съгрѣшенїи и измѣниши са емс, еже кезоумно
нема(с)рдїемь прогнѣкаль еси.

Ене, да не въсхоуриши и нещїе || ...

TRADUCEREA

I.

70a „Dacă aş şti că-mi vei da cinstea ta şi scaunul || tău, şi eu ți-aş da merticul meu“. Iar Isaav era lipsit de minte. De aceea, neţinînd seama că-şi va pierde cinstea pentru un blid de linte, se ridică şi zise: „Dă-mi tu blidul de linte şi ia-ţi cinstea mea şi scaunul meu“. Şi atunci îşi dete cinstea şi scaunul său lui Iacov, fratele său¹.

Aşa şi voi, fraţii mei, dacă vă veţi da cinstea slugilor voastre de voia voastră înşivă, fără nicio silire, ca să fie slugile voastre cu cinste, iar voi să rămîneţi fără de cinste, pentru mită, sau pentru vreo slujbă nedreaptă, sau pentru vreo lăcomie de-a voastră, pentru care vă veţi lăcomi, şi vă veţi da cinstea, veţi fi soţi lui Isaav. || Iar dacă veţi asculta cuvîntul Domnului nostru Iisus Hristos, ca să nu daţi cinstea voastră altora, veţi fi domni cu mintea întreagă şi înţelepţi şi soţi lui Iacov.

De aceea şii eu, fraţii mei, după cum am înţeles, aşa v-am şi dat învăţatură: să nu daţi niciodată cinstea voastră slugilor voastre, pentru că dacă-ţi vei da cinstea lor, tu la ce mai eşti bun? Sau cine te va mai băga în seamă, ca să vină la tine, dacă vei îndeplini voia boierilor tăi, iar celor ce-ţi vor sluji, tu nu le vei face dreptate? Căci, dacă ai fi avut minte înţeleaptă ca să-ţi cunoşti boierii, || [că] tu i-ai pus în cinste şi cu un singur cuvînt le-ai spus să fie în boierie, acum îţi va fi uşor să le zici să iasă afară din boierie şi din cinste. Şi cînd vei spune: „am zis cuiva un cuvînt“², atunci ei nu vor mai avea nici o putere. Iar cînd vei lua cinstea de la ei, nimeni nu-i va mai cinsti. Deci, dacă ştii că şi cinstea şi lipsirea [de cinste] le este de la tine, de ce să le dai cinstea ta lor? Lasă să-ţi slujească şi ei ție ca nişte slugi, cu frică şi temere, şi să cunoască că tu le eşti stăpîn şi domn peste ei, cum se şi cuvine slugii să fie cu smerenie înaintea domnului său. Iar cinstea || ta, pînă cînd ți-a dat-o Dumnezeu, tu să o ții în mîna ta.

De aceea, fiul meu, deşteaptă-te şi ia aminte şi nu-ţi da cinstea ta boierilor tăi, căci tu îi pui pe dinşii [boieri], şi nu ei te pun pe tine [domn], ci pe tine te-a pus Dumnezeu, ca să fii unsul lui, după cum a zis şi prorocul: „Pune, Doamne, dătător de lege peste ei, să înţeleagă limbile că sînt oameni“³. Aşa şi pe tine te-a ales Dumnezeu, ca să te cunoască toţi că tu eşti ales de Dumnezeu să le fii lor stăpîn şi păstor bun, ca să paşti turma lui Hristos fără făţarnicie. De aceea şi tu, dacă eşti vrednic, încă rînduieşte-ţi turma, ca să nu

¹ Cf. *Facerea* 25, 31—34.

² Textul slavon nu este suficient de clar.

³ Cf. Psalmul 9, 21.